

Harchand Singh v. State' of,Punjab (S. S. Dewan, J.)

ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ! ਅਫੀਮ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1

(15) ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੇਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਜੋ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ।

(16) ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੀਵਾਨਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1975 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1394।

ਅਕਤੂਬਰ, 26, 1978।

ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)— ਧਾਰਾ 105— ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (1860 ਦਾ XLV)— ਧਾਰਾ 302— ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ— ਉਹ ਦੂਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀ

ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ— ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚ !— ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਫਾਇਰ-ਆਰਮ injuries—'ਆਕੂਲਰ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ—ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ—ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ—ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ) ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ ਅਤੇ ਫਾਇਰ-ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇ ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਡੇਟਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੧੧੮)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। - (ਪਰਾ 19)।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇਟੀਐਸ ਤੁਲਸੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਫਾਰ ਏਜੀ (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬ ਦੇ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਦੀਵਾਨ, ਜੇ.

(1) ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 3,000 ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਵਿੱਚ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 307, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ

Harchand Singh v. State' of,Punjab (S. S. Dewan, J.)

1000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। 500 ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਖ਼ਤ! ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 6 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਰਥਿਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਿੰਡ ਲੱਖੋਮਾਜਰਾ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਘਰ ਖਾਨਦਾਮ ਵਜੋਂ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਚਿੰਤੋ, ਜਿਵੇਂ ਉਹਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਕਰੀਬ 25 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ. ਉਕਤ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਪੰਚ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ 16 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ.ਐਮ, ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਗਬਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ ਘਨੌਰ ਨੇ ਪੜਤਾਲ ਲਈ 2 ਸਤੰਬਰ 1974 ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿ 29 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਸਮੇਂ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ, ਸੋਰੀ ਨਾਥ, ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਗਰਜਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖੂਹ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਲੈ ਕੇ ਗਲੀ 'ਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਜੋ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਜੋ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਹੋਰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਭਜਨ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 10), ਸੋਮ ਨਾਥ (ਪ. ਡਬਲਯੂ. 11) ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ (ਪ. 12 ਘਟਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਿਆਂ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਪੰਚ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੌਲਦਾਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ। ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਰਾਜਪੁਰਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ 30 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 1.30 ਵਜੇ ਉੱਥੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਡਾ: ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 2) ਨੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਜੇ. , ਥਾਣਾ ਰਾਜਪੁਰਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਰੀਬ 1.45 ਵਜੇ ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 9) ਦੇ ਬਿਆਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਲ., ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PL|1, ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 302/307, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੋਹਰੀਅਰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 16) ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਇਲਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5.45 ਵਜੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 8> ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ,

ਪੀਡੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਮੁਰਦਾਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਨੇੜੇ ਡਰੇਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 32 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦਾ ਘਰ। ਉਸ ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ 2-1 ਜੇ 2 ਫੁੱਟ ਅਤੇ 5 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਲਰੇ ਪਏ 9 ਗੱਡੇ ਵੀ ਚੁੱਕ ਲਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉੱਤਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਉਕਤ ਖੂਹ ਤੋਂ 30 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਕੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗੋਲੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਕੰਧ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੋਲੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਆਈ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੀ ਡਬਲਿਊ 2) ਨੂੰ ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਪਾਇਆ। ਸੱਟ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 14), ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 2 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 21) ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਦੀ ਬੰਦੂਕ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ. 28), 5 ਜਿੰਦਾ ਕੈਟਰਿਜ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ. 27) ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,—, ਮੀਮੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਟੀ. ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ.ਏ. ਕੁਮਾਰ, ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਅਫ਼ਸਰ (ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ), - ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀਐਕਸ, ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਖੱਬੀ ਬੈਰਲ, ਬੰਦੂਕ।

(3) 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਵੀ (ਪ. 10), ਸੋਮ ਨਾਥ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 11), ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 9) ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 12) ਦੀ ਜਾਂਚ ਡਾ. am ਅਤੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ:-

ਭਜਨ ਸਿੰਘ

1

1. ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਮੱਥੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਤੋਂ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ।
2. ਠੋਡੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਮੱਥੇ ਲਾਈਨ ਤੱਕ 2.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ।
3. 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਜੰਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਪੋਸਟਰੋ-ਮੈਡੀਕਲ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਮੱਥੇ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ।
4. 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕਿਆ ਜ਼ਖਮ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 'ਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਫਾਲਿਨਕਸ ਰਿੰਗ ਰਿੰਗਰ ਦੇ ਡੋਰਸਮ 1 'ਤੇ,

Harchand Singh v. State' of,Punjab (S. S. Dewan, J.)

5. 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ: ਛਾਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ, 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੱਧਮ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਕਲੈਵਿਕਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ।
6. ਖੱਬੇ ਕੋਸਟਲ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। 1
7. ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।
8. ਖੱਬੀ ਪੱਟ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।

ਸੋਮ ਨਾਥ)

1. 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ। ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ pval.
2. ਜਿਉਰੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੰਡਾਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
3. 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖਮ ਸੱਜੇ ਬਾਂਹ ਦੇ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਡੋਰਸਮ ਉੱਤੇ, ਹੇਠਲਾ 1/4 ਵਾਂ 'ਉੱਪਰ 3/4 ਵਾਂ ਪੈਲੇਟ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ।
4. ਛਾਤੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿੱਪਲ ਤੋਂ 4.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ 0.251cm ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕਿਆ ਜ਼ਖਮ । ' 1
5. 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖਮ ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਉੱਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ।

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ'

1. 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਖੁਰਕਿਆ ਜ਼ਖਮ। 1
2. 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਜਖਮ ਜੋ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅੱਧ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।
3. 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਦੋ ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ।

4. ਖੱਬੀ ਟਿਬੀਆਰਟਿਊਬਰੋਸਿਟੀ ਦੇ ਮੱਧਮ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ। 1

5. ਸੱਜੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜੋੜ ਦੇ ਡੋਰਸਮ ਉੱਤੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕਿਆ ਜ਼ਖਮ।
6. 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਜੀ ਬੇਸ ਇੰਡੈਕਸ ਫਿੰਗਰ ਦਾ ਮੱਧਮ ਪਹਿਲੂ।
7. 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਵਿਆਸ ਇਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਡੋਰਸਮ 'ਤੇ ਖੁਰਕਿਆ ਜ਼ਖਮ।
8. 0.5 X 0.3' ਸੈ.ਮੀ. ਦਾ ਵਿਆਸ BF ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਖੁਰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।
9. ਇਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਬਾਂਹ ਦੇ ਮੱਧ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ। ਬਾਂਹ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਝਲਕਣਯੋਗ ਗੋਲੀ।
10. 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
11. 11 ਖੁਰਕਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ 27 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X 21 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਖੋਪੜੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਖਿੱਡੇ ਹੋਏ ਹਨ।
12. ਸੱਜੇ ਓਸੀਪੀਟਲ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।
13. 23 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪੇਟ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 7 ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ

1. ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।
2. ਦੋ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ (ਹਰੇਕ ਖੁਰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਖੱਬੇ ਬਾਂਹ ਦੇ

ਅੰਤਲੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਹਿਲੂ (ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ) ਉੱਤੇ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਚਾਰ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ।
4. ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ, ਕੂਹਣੀ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।
5. ਚਾਰ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਰਕਿਆ ਜ਼ਖਮ ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।
6. ਪੰਜ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅੱਧ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੱਟ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।
7. ਇੱਕ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਖੱਬੇ ਟਿਬਿਅਲ ਟਿਊਬਰੋਸਿਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
8. ਇਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲੇ ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।
9. 0.3 ਸੈ.ਮੀ., 1.25 ਸੈ.ਮੀ. ਲੰਬਾ ਜ਼ਖਮ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
10. ਇੱਕ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਖੁਰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।
11. ਇੱਕ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਆਇਵਾਉਂਡ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਸ਼ਿਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
12. ਛਾਤੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਨਿੱਪਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ 0.3\ cm ਵਿਆਸ ਵਾਲਾ ਖੁਰਕ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
13. ਦੋ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 'ਵਿਆਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਖੁਰਕ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮ ਪੇਟ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ

!

1

ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਖੱਬੇ ਲੰਬਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

14. 2) ਖੱਬੇ ਪਿੰਨੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਵਨਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸੀ।

(4) 3 ਤੋਂ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 12 ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਟ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੀ 4 ਵੀਂ ਪਸਲੀ ਦਾ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੜਵੱਲ ਦੇ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਡਾ. ਕੇ ਕੇ ਸੋਫਤ'(ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.30 ਵਜੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ: -
ਆਈ ਛਾਤੀ, ਗਰਦਨ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਈ (ਲਗਭਗ 70) ਅੰਡਾਕਾਰ ਆਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮ ਟੈਟੂ ਸਨ।

(6) ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮਿਲੇ। ਛਾਤੀ ਦੀ ਖੋੜ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਫੇਫੜੇ ਤੋਂ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਫੇਫੜੇ ਤੋਂ ਛੇ ਗੋਲੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਛਾਤੀ ਦੇ ਖੋਲ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲੂਰਾ ਪੰਕਚਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਜਾ ਫੇਫੜਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੀ ਪਰ ਚਾਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੰਕਚਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਫੇਫੜਾ ਛੇ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੰਕਚਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਟ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਠੋਸ ਭੋਜਨ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਛੋਟੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਚਣ ਵਾਲਾ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਲ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਦਿਲ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ 22 ਘੰਟੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਡਾ. ਕੇ ਕੇ ਸੋਫਤ (ਸੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.30 ਵਜੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ:- f

1. ਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 'ਤੇ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X 1

)

2. ਖੱਬੇ ਨੱਕੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X 1½ ਸੈ.ਮੀ.

(8) ਦੋਵੇਂ ਸੱਟਾਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1

(9) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.9), ਜੇ. ਭਜਨ ਸਿੰਘ (ਪ. 10), ਸੋਮ ਨਾਥ (ਪ. ਡਬਲਿਊ. 11), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ (ਪ. ਡਬਲਿਊ. 12) ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ (ਪ. 13) ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਲਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦਿੱਤੇ। ਸਰਦਾਰੀ ਲਾਈ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਕੇ. ਹਰਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ,

ਕਲਰਕ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਘਨੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5) ਨੇ 2 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 15) ਨੇ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇਖੀ। ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚੋਂ ਜਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 20) ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 21) ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 14) ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੀ. ਡਬਲਿਊ. 2) ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਚਿੱਟੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਬੂਤ ਬਹੁਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(10) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 313, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਉਲਝਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: -

“ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਪੰਚ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੰਚ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਤੋਂ 2,050 ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਪੰਚ ਮੈਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਹਨ।

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੋਮ ਨਾਥ ਪੁੱਤਰ ਪੂਰਨ ਚੰਦ, ਕਿਸ਼ਨ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬੂ ਰਾਮ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੰਚ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਗੰਡਾਸੀ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਕੋਲ ਲਾਠੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਚਿੱਟੋ, ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਠੋਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਬੰਦੂਕਾਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾਵਰ ਕੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸਨ। ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਚਿੱਟੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(12) ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਫ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਡੀਡਬਲਯੂ 1) ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਜਿੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਡੀਡਬਲਯੂ 2) ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਡਾ: ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ 4 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਡਾ: ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ (ਡੀਡਬਲਯੂ 4) ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਚਿੱਟੋ ਨੂੰ 2 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਘੁਰਨੇ ਪਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ 5 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੁੰਦਲੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DH ਉਸਦੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 4.30 ਵਜੇ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਹਰਦਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 5 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ 11 ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਡਾ. ਕੇ ਕੇ ਗੋਇਲ (ਡੀਡਬਲਯੂ 5) ਨੇ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਡੀਡਬਲਯੂ 6) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ (ਡਬਲਯੂ 7) ਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ 24 ਅਕਤੂਬਰ 1972 ਨੂੰ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ। ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 9) ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੰਮਨ ਫਾਈਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਚਿੱਟੋ ਬਨਾਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਡੀਡਬਲਯੂ 10) ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿੱਟੋ (ਡੀ

ਡਬਲਯੂ 11), ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 12), ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 13) ਅਤੇ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 14) ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ।

(13) ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ 9 ਤੋਂ 12 ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕੇਸ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(14) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਧੜੇਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। 'ਤੇ

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਕਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੈਣ, ਪਰ ਝੂਠ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ। , ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

(15) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ 'ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਓਕੂਲਰ ਖਾਤਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਦਾ ਧੁਰਾ ਹੈ। ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 9, ਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10, ਸੋਮ ਨਾਥ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 12, ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਹਰਲੇ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ - ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਵਿੱਚ. ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜਿਰ੍ਹਾ-ਜਾਂਚ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਉਭਰਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਧੜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਬਲ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਰੰਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਝੂਠਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਗਵਾਹੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਿਆ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਿਰਫ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਤਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੰਚ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਪੰਚ, ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਪੰਚ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਗਬਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਰਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 5, ਜੋ ਕਿ ਕਲਰਕ ਹੈ, ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਬਨੂੜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਘਨੌਰ ਦੇ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਲੱਖੋਮਾਜਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 2 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਮ ਮੱਠ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 11 ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਟੰਚ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਪੰਚ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, 2 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 29 ਅਗਸਤ, 1974 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਦ! ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੱਥ ਵਰਗੀ ਸਾਂਝੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਖੂਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

(16) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਗੱਦ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਲਈ

ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਚੌਕਸ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜਨ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਘਟਨਾ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਹੋਰ ਲੱਗੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਸਮੇਂ ਟਰੈਕਟਰ ਘੱਟ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਸਾਬਕਾ. ਕਰੀਬ 1.30 ਵਜੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਪੁਲਸ ਬਾਣਾ ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੇ ਪੀ.ਜੇ. 'ਸਿੰਘ ਜ਼ਖਮੀ! ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 3.05 ਵਜੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ 3.15 AM 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਬਕਾ. PL/1 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ 3.30 ਵਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 4.45 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। PL'1. ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।'

(17) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਥੋੜੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਕੇ.ਕੇ. ਸੋਫਤ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ 70 ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟੈਟੂ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਰੀ ਤੋਂ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 32 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਕਾਰਨ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲੀਆਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲੀ ਦੂਰੋਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਾਤਕ ਗੋਲੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੇਨ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਰੀ

ਦਾ ਪਤਾ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਦਾਰੀ ਲਾਲ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਪੀ.ਕੇ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਬਿੰਦੂ 'X' ਤੋਂ ਲਗਭਗ 32 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ। ਪਰ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਪੀ ਗਈ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਬੰਦੂਕ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਹ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦੂਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੱਲ ਕਰਨਾ।

(18) ਡਾ: ਸੋਫਤ ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛਾਤੀ, ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ, ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਗਏ। 42

ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ 1' x 1-1/2' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਫੈਲਣ ਦਾ ਮੋਟਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। 6 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ 12 ਬੋਰ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਸ਼ਾਟ ਚਾਰਜ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਆਸ ਇੰਚ ਅਤੇ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਟੇਲਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੈਡੀਕਲ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ, 12 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 295 'ਤੇ। ਬੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਫਾਇਰ ਆਰਮਜ਼ ਇਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਟ੍ਰਾਇਲਸ, ਸਫ਼ਾ 154 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਜੈਕਟਾਈਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੇਂਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਜੈਕਟਾਈਲ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੇਂਜ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਕਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਟ-ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗੋਲੀ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਰੇਂਜ 75 ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ 200 ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਾ: ਸੋਫਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 70 ਅੰਡਾਕਾਰ ਆਕਾਰ ਦੇ ਲੈਸੇਰਾ ਟੇਡ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਟੂ ਬਣਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਗੋਲੀ ਚਾਰਜ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੋਲੀ ਪੀੜਤ 'ਤੇ 32 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸੈਟਿਸ ਫੈਕਟਰੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੋਰੈਸਿਕ ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਧੁੰਦਲੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਤਿੱਖੇ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਨੁਕੀਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਜੈਕਟਾਈਲ ਲਈ ਸਾਈਡ, ਸਤਹ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ 'ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੇ ਫਾਇਰ-ਹਥਿਆਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਇਰ ਪਾਵਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਡਾ: ਸੇਫਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਬੈਡਡ ਜਾਂ ਗਰੀਸ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਟੈਟੂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ। ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਟ ਐਕਸ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਤੋਂ 23 ਪੀ. ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਮੀਜ਼ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰੀ perforation ਸਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਜੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗੋਦਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੋਟੇ ਕੱਪੜੇ ਦੁਆਰਾ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਬੁੱਕ ਤੋਂ 6 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਟੈਟੂ ਬਣਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ 12 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਟ ਦਾ ਚਾਰਜ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗੋਲੀਆਂ 5" ਤੋਂ 8" ਵਿਆਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਖੁੱਲਣ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਰਨ, ਖੁਰਕਣ ਜਾਂ ਟੈਟੂ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਲਗਭਗ 70 ਐਂਟਰੀ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੈਟੂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾ. ਸੇਫਤ ਦਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਬੂਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਕਾਫੀ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ

ਰੈ.

(19) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੰਚ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਗੰਡਾਸਾ ਲੈ ਕੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੋਮ ਨਾਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਪੀਡਬਲਿਊ ਅਤੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਾਂਗਾਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ, ਉਸ ਦੀ ਸੱਸ ਚਿੱਟੋ ਅਤੇ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਕੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਨੇਲ ਸਿੰਘ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਬਠੋਈ ਕਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਇਸੰਸੀ ਬੰਦੂਕਾਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਉਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ '105, ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। 'ਕਾਨੂੰਨ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਲਾਤ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ 'ਕਰਾਸ ਦੌਰਾਨ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰੇਗਾ। - ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿੱਟੋ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 11), ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 12) ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 13) ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟਾਉਟ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ।

ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਸ. ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਤਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੀ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ 12 ਬੋਰ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇੜਿਓਂ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੋਲੀ, ਗੋਲੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਡੰਡੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਡੀ ਡਬਲਯੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਰ ਵੀ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿੱਟੋ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਐਕਸ. 5

ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਐਲ. ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਆਇੰਟ 13 ਅਤੇ 14 'ਤੇ n1s ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਪਲਾਨ, ਐਗਰੀਕਿਲਟ PS ਵਿੱਚ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਜ ਦਿਖਾਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਗੋਜ ਹਨ। ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.ਐਲ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਚਿੱਠੀ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਖੂਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਕਰੀਬ 32 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੂਹ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ 9 ਵੱਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਖੂਹ ਨੇੜੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੂਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਖੋਖਲੇਪਣ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ, ਚਿੱਟੇ, ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਡੀਡਬਲਯੂ ਨੂੰ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪ. ਡਬਲਯੂ. 14) ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. 2) ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਅਲਾਰਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਚੋਬਾਰੇ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਕੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਬੰਦੂਕ, ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਲਿੰਗ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਬੰਦੂਕ ਖੋਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ। ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਿਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ 2 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੇ.ਕੇ.ਸੋਫਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 4 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਲੋੜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਢ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਝੂਠ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(20) ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲ ਸਿਰਫ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤਿਕੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਲੱਖੋਮਾਜਰਾ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਧੜੇਬੰਦੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਧੜੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਗਬਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਮ. ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਰ ਤਿੱਖੀਤਾ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਵੀ ਉਸ ਮੁਦੱਈ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਸਨ। 2 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਲੱਖੋਮਾਜਰਾ ਵਿਖੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਲਾਕ ਸਮੇਤੀ ਘਨੌਰ ਦੇ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 29 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖੂਹ ਵਿਖੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੜਤਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰੋ [ਪੰਚਾਇਤ ਫੰਡ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਬੋਨੀ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਦ ਕਿੰਗ, (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਨੋਰਥ ਅਕਸਰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਡਮੈਨ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਚਾਲ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਗੇਂਦ ਦੇ ਨੈੱਟ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਹਿੱਟ ਕਰਨਗੇ। ਟੈਨਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਮਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਸਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲਾ ਮੌਕਾ ਕਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਹਿਰ ਖੁੱਕਣ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕਤਲ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਸਐਸ ਸਿੱਧੂ ਜੇ.

ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ. 1978 ਦਾ 3080 ਨੰ.

ਅਕਤੂਬਰ 27, 1978।

ਦਾਜ਼ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1961 ਦਾ XXVIII)— ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 7— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1974 ਦਾ II)— ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ), 173 ਅਤੇ 482— ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ 173 —ਸੈਕਸ਼ਨ 7(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਜ਼ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 7(2) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਸ਼ਿਕਾਇਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਦੀ